

Modvs Frvctvose Celebrandi Missam

**Giustinelli, Pietro
Belli, Domenico**

München, 1649

Variæ considerationes, ex quibus colligitur, quam detestabile sit
impuritatis vitium in Sacerdote.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55294](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55294)

Varia considerationes, ex quibus colligitur, quam detestabile sit impunitatis Vitium in Sacerdote.

Consideratio prima.

CONSIDERA primo, quod Ceteri impura vita detestanda cuilibet Christiano, multò amplius tamen abominanda Sacerdoti. Quia quò maior status eius est dignitas, supra omnem aliam, tantò maior quoque eius obligatio cum DEO, viuendi immaculatè. Cum autem in coelo ac terra maior non possit esse, quam Sacerdotis dignitas, qui immediate tractat, & attrectat, atque sumit in cibum, verum

Corpus, Sanguinem, Animam,
Diuinitatem Filij Dei, omni
puritatis, & sanctitatis fontem
& ideo dici haud possit, quan-
gravi Diuina Maiestas afficia-
tur iniuria, quantâque boni-
tati eius fiat offensa, impura
Sacerdotis vita: & per conse-
quens, quam grauem Deo
suo mortis & finalis Iudicij
tempore sibi thesaurizet iram
quantamque conciliet sibi da-
mnationem, nisi se emendet
& purè castèque uiuat, maxi-
mè ob solenne castitatis in sa-
cie Ecclesiae, & in conspectu
totius Curiae coelestis, emissum
votum. Vnde sequitur, quo-
ties peccando hanc irreuoca-
bilem transgreditur irritaque
promissionem, toties graue sa-

erilegij & apostasiæ committere delictum. Nam si Apostata nominandus is, qui clericalem vel suæ Religionis deseruit habitum: amplius vocandus talis ille, qui puritatis & castitatis deseruit habitum, veram vestem quæ Sacerdotem, & Religiosum ornat, talemque in Angelorum reddit conspectu, qualem se fors in hominum profiteretur præsentia.

Si horrendum illud censendum sacrilegium, quod aliquis ex materiali Ecclesia, bestiarum faceret stabulum, vel sacris Altaris vasis abuteretur. ut si propinaret ex ijs non dico Concubinis, uti in Conuiuiuo Balthasaris Regis quondam.

dam legimus factum, sed ipsi
 immundis animalibus: quan-
 to enormius Sacerdotis sacri-
 legium, qui corpus suū, quod
 sacrum, & viuum Dei est Tem-
 plum, ac dupliciter ei est con-
 secratum, primò per Baptis-
 mum, ac deinde per collatos
 sacros Ordines: factens im-
 mundorum spirituum faceret
 stabulum, & sordidū immun-
 ditiae vas?

Consideratio secunda.

CONSIDERA, quod si tam
 graue Sacerdotis delictum
 vt præceptum à Deo in Leui-
 tico, vt pro vnus Sacerdotis
 delicto, tantum offerretur Sa-
 crificium, quantum pro vni-
 uer-

uerso populo, vt hinc intelligeretur, Sacerdotis peccatum, certo quodam modo, quantum ad suam malitiam, totius populi æquiparari delicto, Hinc in primitiua Ecclesia, laicis fornicarijs septem annorum imponebatur pœnitentia, & illo durante tempore, ad sacram non poterant accedere Communionem. Sacerdoti verò fornicario præfigebantur anni decem pœnitentiæ agendæ.

Vnde quidam in hoc proposito, grauis quærit auctor, vtrum grauius peccet Laicus adulterando, an Sacerdos fornicando. Et respondet ceteris paribus: quod grauius peccet Sacerdos fornicans, quam

laicus adulterans. Primò, quia
 solenne ab eo castitatis emis-
 sum votum. Secundo, quia
 Deo totaliter est consecratus.
 Tertio, quia Sacramentum Or-
 dinis in maiore habendum
 reuerentia, quam Matrimonij,
 cunctis sic astruentibus Do-
 ctoribus. Eò quod Sacer Or-
 do immediatè Sacerdotem
 applicat, ad consecrandum
 Corpus & Sanguinem Vnige-
 niti Filij DEI in augustissimo
 Altaris Sacramento, vnde ma-
 ior in præsentì hac vita non
 potest esse dignitas. Hinc sic
 D. exclamat Chrysostomus :
*Quo non oportet esse puriore
 tali fruente Sacrificio ? Quo
 solari radio non splendidorem
 eam manum, qua carnem hanc
 di.*

*diuidit os, quod igne spirituali
repletur? linguam, qua tremendo
nimis sanguine rubescit.*

Vnde considerandum, quod
si tanta vitæ ob dictas ante
causas in Sacerdote requiritur
puritas, quod quantumq; sce-
lus, quantaque censenda Sa-
cerdotis impietas; qui in Dei,
Angelorum, & persepe quoq;
in hominum conspectu, to-
rum agit contrarium; qui ma-
nu sua pro impudicitia vitæ
instrumento; & tanquam al-
ter Iudas, suo abutitur ore, ut
tradat Christum Dominum
impudicis osculis: lingua, ad
proferendum verba, colloquia,
sermones & cantilenas parum
honestas: Et in summa cun-
ctis suis abutitur membris, &
mille

mille immunditiæ committæ
genera: ô scelerata manus, ex-
communicatum os, maledi-
cta lingua, Sacrilegus Sacer-
dos procul dubio talis. Quo-
modo fieri poterit, inquit ille
Parisiensis, quod eiusmodi Sa-
cerdos audeat Sacratissimum
Filij DEI, istis manibus con-
trectare corpus, quibus pau-
lò ante nefandissimas conti-
gerat partes: Hinc Dionysius
Carrhusianus ait, Habes Sa-
cerdotes qui angelicam de-
buissent ducere vitam, bestia-
les effectos, & decies istis be-
stijs euasere peiores: postquã
illo ore, illisque manibus tra-
ctant Filium purissimæ Virgi-
nis Mariæ, quibus contrecta-
uere

uere suæ impudicissimæ Veneris filias.

Consideratio tertia.

QUOD si Sanctus Ioannes Baptista, in materno sanctificatus utero, qui ab infantia cum tanta vitæ puritate, & sanctimonia vixit in Eremitio, & illud illustre ab ipsamet increata Sapientia meruit reportare encomium, quod inter natos mulierum nullus maior illo: nihilominus tamen, dum Christus ab eo peteret Baptismum, non ausus fuit venerandicius capitis verticem tingere limphys. Quomodo tu audebis impure Sacerdos, non dico tangere, sed glutire, vel
vt.

vt melius dicam, in tui sordidissimi pectoris cloaca Sacratissimum, ac purissimum Domini IESV Christi Incarnati Verbi, sepelire corpus; Si ille formidavit baptizare illum, à quo ipsemet baptizandus, quomodo præsumes tu recipere illum, à quo districtè severèque iudicandus, & fortè condemnandus? Quid habes tractare, inquit Petrus Damianus, corpus Christi, qui propter tuam immundiciam, es membrum Antichristi?

Considera præterea, quod si tantoperè offensus fuit Deus, quod Filij Seth de Scirpis Cain mulieribus acceperint vxores: vt propterea (Saceris sic asserentibus, Doctoribus)

bus) vniuersalem diluuij, in vniuersum terrarum orbem miserit inundationem: quanto amplius illi Sacri Altaris Sacerdotes offendent DEVM: qui vti veri eius filij, suum prætergrediuntur præceptum, castitatisque perpetuæ violant votum, quo in eius sese obstrinxerunt honorem: qui nõ in legitimo Matrimonio, sed in sacrilego viuunt concubinato?

Insuper, consideratione dignum hoc, quod in quadam sua Epistola scribit Clemens Papa, in qua testatur, quomodo inter cætera præcepta à S. Petro data vnum vel præcipuum fuerit hoc: vt Sacri Mysterij Dominici nõ eligerentur per-

personæ, quæ priusquam ordinarentur illis sacris Ordinibus, non suas jam reliquissent vxores. Et si post collatos sacros Ordines, denuò ad suas accederent vxores: amplius non ingrederentur Sacratium, neque peragerent amplius Sacrificium, neq; sacrum contingeret altare, nec ab alijs holocausti reciperent oblationem: non circumgestarent augustissimum Dominicum corpus: non funderent Sacerdotis manibus aquam, non gestarent ampullas, neque Calicem: sed duntaxat occluderent ostia exterius, ceteraque humiliora exercerent officia. Sic S. Clemens scriptis reliquit in Epist. ad Frat. Domini,

Vbi

Vbi considerandum: quod
si S. Petrus Apostolus, Christi
in terra Vicarius, ob solam cō-
jugalem impuritatem, sacri
Altaris ministrum censuit in-
dignum, non dico qui imma-
culatum offerret Sacrificium
altaris, vel ministraret, sed in-
dignum qui intraret Sacrari-
um, tangeret altare, gestaret
ampullas, ne Sacerdotis ma-
nibus infunderet aquam: atq;
vix illi humilia permetteren-
tur officia, vt claudere extrin-
secas Ecclesiæ portas, & simi-
lia. Quæ illa Sacerdotis futu-
ra indignitas, qui jam nō cum
legitima vxore, sed cum im-
puris mulierculis, multis alijs
modis abominabilibus con-
tra omnem legem naturalem,

humanam ac diuinam se con-
taminat.

Consideratio quarta.

CONSIDERA, quam justè
de malis Altaris Ministris
sic conqueratur S. Bernardus:
Curritur passim inquit, ad sa-
eros Ordines, & reuerenda ipsi
quoque Spiritibus Angelicis mi-
nistria, homines apprehendunt
sine reuerentia, sine considera-
tione. Neque enim cœlestium
ment imperij gestare coronam
in quibus iniquitas, & luxu-
ria principatur: in quibus &
pessima fortè appareat intra
parietes abominatio, si juxta
Ezechielis prophetiam parie-
tem fodiamus, Et in domo D. E. I.

Videamus horrendum. Siqui-
dem post fornicationes, post ad-
ulteria, post incestus, nec ipsa
quidem apud aliquos ignomi-
nie passionis, & turpitudines
opera desunt. Inimicus nempe
hominum sulphurei illius in-
cendij reliquias infelices circum-
quaque disperfit: execrabili illo
inere Ecclesie corpus aspersit,
& ipsorum quoque Ministro-
rum eius nonnulla sanie fadis-
sima, spurcissimaque resperfit.
Et tamen ingrediuntur cum hac
macula Tabernaculum DEI
viventis, inhabitant cum macu-
la, templum sanctum Domini
polluentes, iudicium multiplex
accepturi, quod & tam gravif-
simas conscientias gerunt, & ni-
hilominus sese ingerunt in San-

Quarum DEI, D. Bernardus.
De Conuers. ad Cler. cap. 29.

De hisce talibus Sacerdotibus, per suum Vatem Malachiam, sic grauissimè lamentatur DEVS cap. I. *Ad Vos, ô Sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offeritis super Altare meum panem pollutum, & dicitis, In quo polluimus te.*

Ad vos ô Sacerdotes, ô misera Mater Ecclesia quanto benignius, & amabilius citra vllam exceptionem, in sinum tuum colligis recipisque omnes, quotquot ad te veniunt ad seruiendum amabilissimo Sponso tuo IESV Christo, tanto amplius ab hisce illegitimis.

timis filijs prodita dilaceraris
& sacrilegè inhonoraris. Ve-
rissimum illud D. Bernardi di-
ctum : Dilatata siquidem vi-
detur Ecclesia, ipse etiam Cle-
ri sacratissimus Ordo, fratrum
numerus, super numerum
multiplicatus est. Verum etsi
multiplicasti gentem Domi-
ne, non magnificasti lætitiã,
dum nihil minus apparet di-
scessisse meriti, quam numeri
accessisse. Multi utique liber-
tatem in qua vocati sunt, in
occasionem carnis dedisse vi-
dentur, abstinentes remedio
nuptiali, & in omne flagitium
effluentes. Utinam qui con-
tinere non valent, perfectio-
nem temerariè profiteri, aut
calibaturui dare nomina vere-

rentur. Effer enim sine dubio melius nubere quam vri, & saluari in humili gradu fidelis populi, quam in Cleri sublimitate & deterius vivere, & districtius judicari. Hucusque Bernardus loco ante citato.

Consideratio quinta.

CONSIDERA quoque hoc quod P. Martinus Delrio in suis magicis annotat disquisitionibus. Vbi assignat causam, cur DEVS in sua permittit Ecclesia, vt sceleratissimæ personæ, tam sacrilegè in suis maleficijs, & præstigijs, sacris abutantur rebus; in vindictam nimirum, & castigationem peccatorum malorum
Chri-

Christianorum : Et præcipue
in punitionem irreuerentiæ &
impuritatibus Sacerdotum & Mi-
nistrorum sacri Altaris , qui in
tam sanctis Ministerijs , non
debita vitæ puritate, nec mo-
rum viuunt integritate , pro-
uocantes hoc modo contra
seipsos , tremendam illam Dei
minitationem , per Isaiaë Pro-
phetæ os enunciata : *Incen-
sum abominatio est mihi. Neo-
menias , & Sabbathum , & fe-
stiuitates alias non feram. Ka-
lendas Vestras , & solennitates
Vestras odit anima mea : fa-
cta sunt mihi molesta , laboravi
sustinens Auferam sepem eius
& erit in direptionem ? diruam
materiam eius , & erit in con-
sulcationem, cap. 1. & 5.*

Et quam hoc sit vero con-
sonum, ex Gregorij de Valen-
tia clarum est Theologia. A-
struit namque tempore Gre-
gorij Papæ VIII. ob modicam
Ministorum altaris honesta-
tem in Germania, contra Cæ-
libatus legem delinquentium
in tantum paulatim deuenisse
contemptum ipsa augustissi-
ma Sacramenta, vt ipsi etiam
Laici ea alijs ministrare præsu-
merent. Tom. 4. Disp. 9. q. 5.
§. 3.

Neque solum permittit
Deus, tam malè tractari & de-
spici res sacras, verum etiam
ipsofmet Sacerdotes, & sacri
Altaris Ministros ab omnibus
contemni & vili pendi, vt per
suum Prophetam Malachiam
sic

fic inculsat Sacerdotes: Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege; propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis.

Quod quam sit verum, palam liquet: Nullæ enim personæ sic in mundo habentur despectui, sicuti Ecclesiasticæ, quemadmodum hoc Romanus satis perspicuè annotat Catechismus, vbi hisce verbis reprehendit multorum Ecclesiasticorum peruersitatem: Quorum turpitude, & improbitas Sacerdotali Ordini magnas tenebras offundit; ita ut jam nihil ferè à fidei populo haberi possit contemptus, & abiectus.

De Ord. Sacram.

Et notandum etiam illud, quod deterius est: euoluendo namque historias, reperies maiorem Hæresis partem in mundo enatam, suamque traxisse originem, ab Ecclesiasticis personis: quia à Religione, vel de Clericali apostatarunt statu, & omnium vitiorum sese exposuere prædæ. Quales fuerunt Arrius, Nouatianus, Paulus Samosatenus, Nestorius, Eutyches, Pelagius, Lutherus, & alij multi Hæresiarchæ, qui in castigationem suæ perfidæ impietatis, & impiæ perfidiæ à DEO maledicti, & à sancta Ecclesia Catholica excommunicati sunt & anathemazati.

Consideratio sexta.

CONSIDERA, quanti ipsi
Gentiles Sacerdotes in su-
orum falsorum Deorum cul-
tu, vitæ æstimauerint purita-
tem, cum enim attestante Vir-
gilio, perpetuam tueri tene-
rentur continentiam, varijs v-
rebantur modis & industrijs,
vt puros & castos se præsta-
rent. Hinc inter alia exempla
legimus, Sacerdotis Marris
Deum, tegula genitales sibi
incidisse partes. Et qui maio-
ra oblaturi Sacrificia, certis
quibusdam herbis sese fecisse
Eunuchos.

In hoc proposito asserit
quoque Plutarchus, Ægypti
Sacerdotes, à sale, carne, lacti-
cinijs,

cinijs, & vino abstinere solitos : quemadmodum Cheredemus astruit Stoicus, vt hoc pacto concupiscentiæ extinguerent ardorem, quo maiore puritate, rebus attenderent diuinis.

Refert & D. Augustinus, Æthiopiæ Sacerdotes, in cibarijs suis, pro libidinoso edomando calore rura vsos.

Et D. Hieronymus ad Iovinianum scribit, Athenienses Sacerdotes, Herophantas dictos, cicutæ potionem se castrare solitos.

Romanis quoque Sacerdotibus, qui Flaminei Diales dicti, stricta prohibitione interdictum, ne fabas, ad euitandum libidinis incentiuum,

man-

manducarent : Hinc etiam ijs
hederam (quia impudicitiae
symbolum,) circumgestare il-
licitum. Eadem de causa sic
à caprae abhorrebant carnibus,
quia libidinosum animal, ut
non solum tangere, sed nec
nominare etiam dignarentur,
eò quod contrarium eorum
professioni, quam faciebant
castitatis, & purae conseruan-
dae vitae ergo.

Dearum quoque Sacerdo-
tes, ut stulta finxit Gentilitas,
aut erant Virgines, seu castè
viuebant, & eam ob causam, à
suis sese segregabant Maritis.
Ut fusius tractatum est in
Triumpho castitatis, Parte 1.
cap. 44.

Si ergo Gentiles Sacerdotes,
in fallorum suorum Deorum
cultu, (qui nil aliud erant quàm
infernales Diaboli, juxta illud
dictum Prohereticum: *Omnes
dij gentium demonia*) tanta di-
ligentia vtebantur & indu-
stria, pro vitæ tutanda purita-
te: Dicito mihi ô Veri Dei Sa-
cerdos, & eius sacri Altaris Mi-
nister, quo confusionis rubo-
re, & quo ruboris suffunderis
pudore, in extremo illo Iudi-
cij die, quando totus mundus
palam cernet, non obstanti-
bus diuinis & supernaturali-
bus auxilijs, & gratiæ Sacra-
mentis: tot tantisque coelesti-
bus illustratus acudiculq; lu-
minibus, non tantam in veri
Dei cultu exhibueris impen-
deris.

dērisque diligentiam, quam
tam Gentiles, in suorum fal-
sorum Deorū veneratione im-
penderūt industriam? Quid di-
ces tunc, vbi videris Idolola-
tras in honorandis inferni Dæ-
monibus, ac suam æternam
damnationem fuisse diligen-
tiores, quam tu in honorando
Altissimo DEO Creatore, &
Redemptore tuo, in Rege An-
gelorum & totius Curiaē cœ-
lestis vniuersali Governatore,
idque in perpetuam salutem
& benedictionem. Hinc me-
ritò D. asserit Chrysostomus,
peccatorum Sacerdotem, in
extremo Iudicio, ab omni Sa-
cerdotali spoliatum iri digni-
tate, adnumerandum ho-
mini.

minibus infidelibus & Hypo-
critis. Hom. 4. in Matth.

*Notabilia exempla circa illos
qui indignè & irreverenter Sa-
cro sanctum Missæ peregrè
Sacrisium.*

Exemplum I.

NARRAT Palladius, dum
quadam die inuiseret Ma-
charium Eremitam, quen-
dam ante eius fores vidisse Sa-
cerdotem, totum vulneribus
faucium: cuius capitis putre-
facta ossa: qui dum Machario
supplex factus, ve suis oratio-
nibus vulnerum suorum im-
petraret sanitatem, abnuic
Sanctus, asserens hanc illi à
Deo